

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžf/34/2012
Identifikačné číslo spisu:	9010010109
Dátum vydania rozhodnutia:	28.08.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9010010109.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. Jozef Kysela - REALTRADING, Stierova 3, 040 23 Košice, IČO: 35 068 264, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Molitoris, Štúrova 20, 040 01 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo financií SR, Štefanovičova 5, 817 82 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/17392/2010-23 zo dňa 27.05.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/294/2010-36 z 24. januára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/294/2010-36 zo dňa 24. januára 2012 z r u š u j e a k o n a n i e z a s t a v u j e .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia ministra financií, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Ministerstva financií SR č. MF/12305/2010-73 zo 16.3.2010, ktorým ministerstvo nevyhovelo protestu prokurátora Krajskej prokuratúry v Košiciach č. Kd 36/2010-8 z 8.2.2010 a ktorým minister financií nevyhovelo rozkladu žalobcu. Protest prokurátora bol podaný proti rozhodnutiu Daňového riaditeľstva SR č. I/223/2386-15542/2007/999608-r z 13.12.2007, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie DÚ Košice II z 30.10.2006 o znížení nadmerného odpočtu za september 2005 v sume 779.230,- Sk a priznaný odpočet 1.889,- Sk.

Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie ako aj postup správnych orgánov, boli v súlade so zákonom, nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia, pričom žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktoré uviedol vo svojom rozklade. Dôvody rozhodnutia krajského súdu sú uvedené na str. 4-5 prvostupňového rozsudku.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie domáhajúc sa zrušenia rozhodnutia ministra financií s poukazom na dôvody, ktoré boli aj v samotnej žalobe a na to, že krajský súd sa v rámci prieskumu právoplatných rozhodnutí nezaoberal dôvodom neuznania odpočítania dane za prevedené

stavebné práce. Namietal nesprávnosť argumentácie ministra a ministerstva, ktorý namiesto toho, aby zrušil opravnými prostriedkami napadnuté rozhodnutie orgánov nižšieho stupňa, tieto konvalidoval dodatočným výkladom, resp. produkovaním ďalších, úplne nových právnych dôvodov. Takýmto prístupom sa až na úrovni opravného konania objavila argumentácia, s ktorou nebol skôr oboznámený. Uvedenou skutočnosťou sa krajský súd podľa žalobcu nezaoberal; nezaoberal sa ani s námietkou nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia ministra.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré jeho vybaveniu predchádzalo a bez nariadenia pojednávania z dôvodov podľa § 250ja ods. 2 OSP, po oboznámení s obsahom dokumentácie daňovej správy a s obsahom súdneho spisu dospel k nasledovným skutkovým záverom:

1. Daňový úrad Košice II vydal vo vzťahu k žalobcovi 30.10.2006 rozhodnutie o znížení nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie september 2005.
2. Daňové riaditeľstvo SR rozhodnutím z 13.2.2007 odvolaním napadnuté rozhodnutie uvedené v bode 1./ potvrdilo.
3. Proti právoplatnému rozhodnutiu o znížení nadmerného odpočtu podal žalobca dňa 20.4.2007 žalobu, ktorá bola vedená na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7S/37/2007 a uznesením z 15. apríla 2009 bolo konanie o nej zastavené pre oneskorené podanie žaloby. Uznesenie o zastavení konania sa stalo právoplatným 5.6.2009.
4. Podľa dokumentácie nachádzajúcej sa v administratívnom spise žalovaného, dňa 9.7.2007 bolo žalobcovi (jeho právnenému žalobcovi) oznámené, že nebolo vyhovené jeho žiadosti o preskúmanie uvádzaných rozhodnutí v mimoodvolacom konaní.
5. Dňa 12.2.2010 bol podaný na Daňové riaditeľstvo SR protest prokurátora proti rozhodnutiam uvedeným v bode 1 a 2. Daňové riaditeľstvo protest postúpilo ministerstvu financií. V stanovisku k protestu DR SR o.i. uviedlo, že dňa 20.4.2007 bola podaná na KS v Košiciach žaloba, avšak konanie bolo zastavené pre nedodržanie lehoty na jej podanie.
6. Ministerstvo financií rozhodnutím zo 16.3.2010 č. MF/12305/2010-73 protestu prokurátora proti rozhodnutiu DR SR č. I/223/2386-15542/2007/999608-r z 13.2.2007 nevyhovelo. Rozhodnutie bolo krajskému prokurátorovi, ktorý protest podal, doručené 26.3.2010. Prokurátor proti rozhodnutiu o proteste rozklad nepodal.
7. Proti rozhodnutiu o proteste podal rozklad žalobca 14.4.2010.
8. Po prejednaní v rozkladovej komisii minister financií rozklad žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie o nevyhovení protestu prokurátora.
9. Proti rozhodnutiu o rozklade pod b.8/. podal žalobca žalobu a žiadal toto rozhodnutie zrušiť. Krajský súd žalobu zamietol. Odvolanie proti rozsudku krajského súdu podané žalobcom je predmetom tohto odvolacieho konania.

Podľa § 250b ods. 1 OSP proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy možno žalobu podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť. Žalobca proti rozhodnutiam orgánov daňovej správy síce podal správnu žalobu, avšak oneskorene, preto bolo konanie zastavené. Žalobca nebol úspešný ani v mimoodvolacom konaní (bod 4.). Iný procesný prostriedok na preskúmanie zákonnosti daňových rozhodnutí uvedených v bode 1./ a 2./ žalobca nemá.

Protest prokurátora nie je procesným prostriedkom, ktorým sa účastníkovi daňového konania umožňuje domáhať sa zrušenia rozhodnutia orgánu verejnej správy. Prokurátor, ako subjekt sui generis v správnom súdnictve nemá vzťah k účastníkovi správneho (daňového) konania, ale jeho pôsobnosť je determinovaná verejným záujmom. Len prokurátor je oprávnený rozhodnúť o podaní protestu vo verejnom záujme, a to aj v prípade, ak účastník daňového konania podal podnet na podanie protestu. Len prokurátor rozhoduje o tom, či proti rozhodnutiu o nevyhovení protestu podá rozklad, čo sa v danom prípade nestalo. Podľa § 250b ods. 5 OSP prokurátor môže podať žalobu proti rozhodnutiu, ktorým

nebolo vyhovené jeho protestu , a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o nevyhovení protestu. V danom prípade prokurátor nepodal ani žalobu podľa uvedeného ustanovenia zákona. Ustanovenie ods. 5 §250b OSP ako lex specialis k lehote uvedenej v ods.1 §250b sa vzťahuje len a výlučne na prokurátora , keďže začiatok lehoty na podanie protestu sa môže viazať len na rozhodnutie o nevyhovení jeho protestu. Je len na prokurátorovi, či využije alebo nevyužije oprávnenosť podať správnu žalobu proti rozhodnutiu o nevyhovení protestu podľa ustanovení 2. hlavy V. časti OSP.

Vzhľadom na uvedené je jednoznačné, že krajský súd konal vo veci bez toho, aby bola daná aktívna legitímácia žalobcu na podanie správnej žaloby proti rozhodnutiu o nevyhovení protestu prokurátora. Rozhodnutím o nevyhovení protestu žalobca nemohol byť ukrátený na svojich právach, pretože sa ním nezakladajú, nemenia ani nerušia jeho subjektívne verejné práva.

Práva a povinnosti žalobcu, o ktorých bolo rozhodnuté v daňovom konaní, mohol žalobca efektívne brániť len včas podanou správnu žalobou proti právoplatnému rozhodnutiu vydanému v správnom(daňovom konaní) v poslednom stupni. Rozhodnutím v poslednom stupni sa pritom rozumie rozhodnutie odvolacieho orgánu v daňovom konaní (§ 247, § 250b ods. 1 OSP).

Z uvedeného dôvodu podľa § 250ja ods. 3 v spojitosti s § 250d ods. 3 OSP najvyšší súd prvostupňový rozsudok zrušil a konanie v správnej žalobe podanej neoprávnenou osobou zastavil. Odvolací súd sa vzhľadom na dôvody zrušenia rozsudku krajského súdu a dôvody zastavenia konania po vecnej stránke dôvodmi odvolania (a samotnej žaloby) zaoberať nemohol.

Podľa § 250k ods. 1 OSP á contr. žalobcovi náhrada trov konania nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.